

به نام خداوند بخشنده مهربان

کدام والدین فرزندان بیمار یا ناتوان تربیت می کنند؟

(۱) رابطه مضاعف :

رابطه مضاعف مربوط به والدینی است که به دلایل مختلف پیامهای دو لایه برای فرزندان خود ارسال می کنند.

مادری که هم از داشتن فرزند خود ناراضی است و هم به فرزند خود علاقمند است، در نهایت رفتارهای یکسان و وحدت یافته ای ندارد. به عنوان مثال، او با وجود اینکه با رفتاری از فرزند خود توافق دارد، ولی رفتار غیر کلامی مخالفی را به فرزندش نشان میدهد. الگوی پیام آنها این است: "موافقم، ولی خیر نبینی!!"

۲) والدین ناهماهنگ:

والدین ناهماهنگ نیز به نوعی محصولات بیمار تولید می کنند. در این الگو یکی از والدین با امری موافق است و دیگری مخالف. فرزندان چنین والدینی سردرگم هستند و از نظر اخلاقی ضعیف تربیت می شوند. چون آنها اصول محکمی را برای تربیت نمی شناسند.

۳) جابجایی نقش والدین :

خانواده هایی که در آنها، پدر نقش مادر و مادر نقش پدر را ایفا می کند، نیز فرزندان بیمار تربیت می کنند. پدر و مادر هر یک نقشهای خاص خود را دارند.

«پدر» در زندگی مظهر قدرت، اقتدار و توقع و «مادر» مظهر مهر و پاسخ دهی است او سعی می کند وظایف پدر را جبران کند؛ گاهی نه پدر است و نه مادر و نقش پدر را خراب می کند و برعکس هم همینطور، پدر نقش مادر را خراب می کند. فرزندان چنین خانواده ای نقش جنسی ضعیفی دارند.

۴) والدین بیمار و عصبی:

والدینی که دچار اختلالات روانی باشند، نیز معمولاً فرزندی بیمار تربیت می کنند این والدین به دو دسته تقسیم می شوند:

۱. والدینی که دارای بیماریهای عصبی هستند، مانند وسواس و اضطراب.
 ۲. والدینی که خود شیفته بوده و یا اختلال شخصیت دارند.
- دسته اول به دلیل ناتوانی و در معرض گذاشتن الگوهای غلط، ریسک تربیت فرزندی بیمار را افزایش می دهند.
- و دسته دوم به دلیل اینکه توانایی برقراری ارتباط صحیح با فرزندان خود ندارند، فرزندی بیمار تربیت می کنند.

(۵) والدین غایب :

والدینی که غایب اند، معمولاً فرزندان خود را تنها می گذارند.

رها کردن کودکان و تنها ماندن آنها زمینه را برای رشد الگوهای منفی رفتاری فراهم می کند.

از طرفی کودکان را به این باور که نیازمند هدایت یا حمایت دیگری نیستند واقف کرده، آنها را مستعد آسیبهای اجتماعی می کند.

از طرف دیگر به دلیل اینکه پدر و مادر هر یک دارای نقش های خاص خود هستند و به نیازهای متفاوتی پاسخ می دهند، غایب بودن هر یک از آنها زمینه را برای آسیب پذیری کودکان فراهم می کند.

برگرفته از کتاب: آموزش اخلاق رفتاراجتماعی و قانون پذیری به کودکان، تالیف دکتر مسعود جان بزرگی و دیگران، انتشارات: ارجمند